

عنوان مقاله:

رویکرد تحلیلی بر ساختار و هویت شهرسازی ایران - اسلامی (از دیدگاه توسعه پایدار شهری)

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی برنامه ریزی و مدیریت شهری با تاکید بر مولفه های شهر اسلامی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

نعمت حسین زاده - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات اردبیل - مقاله

نبی اوهانی زوز - دانشجوی دکترای جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه خوارزمی تهران

حسن قربانلو - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات اردبیل

کاوس بابائی - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر ری

خلاصه مقاله:

موضوع توسعه پایدار با الگوهای کهن اسلامی ایرانی از جمله مباحث مهم در معماری و شهرسازی است، که بخشی از تولیدات دانش بنیان مجامع علمی ایران و جهان را به خود معطوف ساخته است لذا شهر به عنوان بستری ریشه دار و در ارتباط با زندگی مردم جامعه، نمایانگر اندیشه های تمدن هر ملتی است و در واقع انسان امروزی را با پیشینه و ریشه های فرهنگی و اجتماعی خویش آشنا می سازد. معماری کهن سرزمین ایران، زنجیره ای به هم پیوسته از تجربیات و ارزش هایی است که سینه به سینه از هزاران سال پیش تاکنون توسط هنرمندان، معماران، شهرسازان و مردم این سرزمین استمرار یافته است. مقاله حاضر بر اساس اسناد و مطالعات کتابخانه ای تهیه شده است و هدف آن بررسی بررسی معماری و شهرسازی ایرانی- اسلامی و مقایسه آن با اصول توسعه پایدار شهری است تا مشخص کند که معماری و شهرسازی ایرانی- اسلامی باتوسعه پایدار همخوانی دارد یا خیر؟ همچنین توجه به ابعاد زیست محیطی در طراحی فضای شهری باتوجه به معماری و شهرسازی سنتی ایران اسلامی و بررسی و دستیابی به تمایز و ویژگی های مشترک بین این دو مقوله در اجرایی نمودن معماری و شهرسازی پایدار می باشد که با روش توصیفی و تحلیلی این اهداف را مورد بحث و بررسی قرار خواهیم داد.

کلمات کلیدی:

معماری و شهرسازی، توسعه پایدار، شهرسازی ایران- اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/349583>

